

ὡς ἐξέφρασα τὴν γνώμην ταύτην πάντες οἱ συνδαιτυμόνες μετ' ἀξιαγάτου προθυμίας ἐφιλοτιμήθησαν νὰ μοὶ παρέχωσι λεπτομερεστάτας καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τοῦ ἐδέσματος ἐκείνου. Τὸ μὲν κρέας ἐν αὐτῷ εἶναι πρόβειον, προσθέτουσι δὲ καὶ γεώμηλα, καὶ ἐν εἶδος λαχάνου, ὅπερ λέγεται κράμβη, καὶ ὀλίγα δαυκία καὶ ἐν ἄλλο εἶδος χορταρικού, τὸ ὅποιον οἱ Σκῶτοι ὀνομάζουσι πετροσέλιον (ὑποτίθεται πάντοτε ὅτι κρήμβι καὶ πετροσέλιον καὶ τὰ παρόμοια συστατικά τοῦ ἐθνικοῦ ἐδέσματος εἶναι πράγματα παντελῶς ἄγνωστα καθ' ἅπασαν τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην).

Ὅτε δὲ ἐζήτησα καὶ δευτέραν μερίδα τοῦ νοστήμου ἐκείνου κυκεῶνος, οἱ ὀμοτράπεζοί μου βαθύτατα συγκινηθέντες, συνέστησαν φιλοφρονέστατα ἀλλήλους πρὸς με καὶ μοὶ ἐνεχείρισαν τὰ ἐπισκεπτήριά των. Ὅτε δὲ τελευταῖον ἐμνημόνευσα καὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Φλαμανδῶν ἐδέσματος Ὁ τ σ π ο τ, ὅπερ τὰ μάλιστα ὀμοιάζει μὲ τὸ ἰδικόν των καὶ εἶπον ὅτι ἐκ τούτου δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἐν παλαιῶς χρόνοις εἶχον ὑποτάξῃ οἱ Σκῶτοι τὴν Φλαμανδιαν. τοσοῦτον ἡγεῖρα ἐνούσιασμον, ὥστε ἐροθήθην (ἀδίκως ὅμως) μὴ ὁ ξενόδοχος ἀρνηθῆ νὰ δεχθῆ πληρωμὴν παρ' ἐμοῦ. Πολὺ προσέτι μὲ ὠφέληται ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐδειξά ὅτι δύναμαι νὰ τρώω σαλάτας κρομμύων καὶ ριζῶν σελίνων καὶ ἀντιδίων μὲ ἄλας μόνον, ἄνευ ὀξειδίου καὶ ἐλαίου, καθὼς καὶ ὡμὰς ντομάτας μὲ ἄλας, ὀξείδιον καὶ πέπερι. Πολλοὶ ἰσχυρίζοντο μάλιστα ὅτι διὰ τούτων μέσων καὶ ἡ προφορά μου ἐβελτιούτο καταφανῶς.

Τούναντιον δυστυχῶς δὲν ἐτελεσφόρησαν αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας κατέβηλα διὰ νὰ φάγω μὲ ὄρεξιν τὰς μὲ ἐλελίφακον παραγεμισμένας νήσσας. Ἐχουσαι ὀσμήν καὶ γεῦσιν καμφορᾶς, ἀπέμειναν δι' ἐμὲ καρπὸς ἀπηγορευμένος, διότι μεγάλως μὲν τιμῶ καὶ ὑπολήπτουμαι τὴν καμφορὰν ὡς φάρμακον, ἀλλ' ὡς ἄρτυμα φαγητῶν δὲν τὴν ἠνέχθη ποτὲ ὁ στόμαχός μου, μὴ ἐξαγγλισθεῖς ἐπαρκῶς.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Τὸ προσεχὲς ἔτος γενήσεται ἐν Δουναδίῃ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Νέας Ζηλανδίας διεθνὴς ἐκθεσις.

— Ὁ κόμης Βερτιέ, ἕγγονος τοῦ διασώμου στατάρχου, ἀπώλεσεν ἐκ τοῦ ἐξοχικοῦ μαγάρου του 500,000 φράγκων. Ἐπὶ τούτῳ προεκηρύχθη διὰ τῶν ἐφημερίδων εἰς τὸν δυνάμενον νὰ παραδώσῃ τὸν δρᾶστην ἀμοιβὴ 25 χιλ. φράγκων ἐφ' ἅπαξ ἢ σύνταξις ἰσθμίου 5 φρ. καθ' ἡμέραν.

— Ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθεσίῃ τῶν Παρισίων ἀπενεμήθησαν ἐν ὅλῳ τὰ ἐξῆς βραβεῖα: 890 μεγάλα βραβεῖα, 5,599 χρυσοῦ μέταλλα, 11,104 ἀργυρᾶ, 10,985 χαλκᾶ, 9,027 ἔλαινοι.

— Ἐκ τοῦ ἀστεροσκοπεῖου τῆς Βοστώνης ἀγγέλλεται ἡ ἀνακάλυψις νέου μικροῦ πλανήτου.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν ἡλικίᾳ 66 ἐτῶν ὁ Μαυρίκιος Δυδεβάν, γνωστότερος ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαυρίκιος Σάνδ, υἱὸς τῆς διαθήμῃ μου συγγραφῆς Γεωργίας Σάνδ. Ὁ ἀποθανὼν συνέγραψε πολλὰ φιλολογικὰ ἔργα μόνος ἢ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς μητρὸς του.

— «Πῶς ἔφαγα 250,000 λίρας εἰς δύο ἔτη». Τοιοῦτος εἶνε ὁ τίτλος νέου ἀγγλικοῦ βιβλίου, τὸ ὅποιον κυκλοφορεῖ κατὰ μυριάδας ἀντιτύπων, περὶ τοῦ οἰοῦ ὀμιλεῖ ὅλον τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον. Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου δὲν εἶνε τις ἐκ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος λογίων, ἀλλὰ νεκρὸς τις ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, καλούμενος Ἐρνέστος Βενσόν, ὁ ὁποῖος μετὰ βρετανικοῦ φλέγματος διηγεῖται τὰς ἰδίας αὐτοῦ περιπετείας, πῶς δηλαδὴ κατέφαγε τὴν περιουσίαν του ἀσωτεύων. Ἄλλ' ἡ ὑπερδοχὴ τοῦ βιβλίου εἶνε τοιαύτη, ὥστε δὲν εἶνε ἀπιθάνον νὰ δημιουργήσῃ νέαν περιουσίαν ἐκ τῶν κερδῶν ὁ ἄσωτος συγγραφεὺς, ἵνα δοθῆ εἰς αὐτὸν ἀφορμὴ πάλιν πρὸς συγγραφήν δευτέρου ἔργου.

— Ἐν τῷ ἀμερικανικῷ τμήματι τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως λειτουργεῖ μηχανὴ κατασκευάζουσα χαρτίνοους σάκκους σχήματος παραλληλεπίπεδου. Ἡ μηχανὴ αὕτη παρεμπερῆς πρὸς ἐκείνας δι' ὧν κατασκευάζονται οἱ φάκελλοι, παραλαμβάνει φύλλα χάρτου καὶ παραδίδει 9000 σάκκους ἐτοίμους, στερεοὺς καὶ κομψοὺς καθ' ὥραν. Εἰς μόνος παῖς ἀρκεῖ ὅπως ἐπιστάτῃ εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ συλλέγει τοὺς ἐτοίμους σάκκους.

ΕΛΩ Κ' ΕΚΕΙ

Τροφοδότῃσις ἠθοποιῶν

Ἡθοποιὸς προσέρχεται εἰς διευθυντὴν θιάσου καὶ ζητεῖ νὰ προσληφθῆ. Ὁ διευθυντὴς τὸν βλέπει καλὰ καὶ ἐνθυμεῖται ὅτι κάπου τὸν εἶδεν εἰς ἄλλον θιάσον παριστάνοντα :

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, δὲν ἦσουν μὲ τὸν θιάσον ποῦ ἐπαίζεις πέρουσι 'ς τὰς Πάτρας.

— Μάλιστα.

— Εἶχες χάλι τότε! Ἐνα βράδυ ἦλθα 'ς τὸ θέατρον καὶ εἶδα τὸ κοινὸν νὰ σοῦ ρίχνῃ ντομάταις.

— Μὰ ξέρετε τί τρέχει; Δὲν εἶμαι καὶ τόσο κακὸς... τὸ ἔκανα τότε ἐπίτηδες.

— Τί θὰ εἰπῆ ἐπίτηδες; ἐπίτηδες γιὰ νὰ σοῦ πετοῦν ντομάταις.

— Βέβαια! ὁ διευθυντὴς μας δὲν μας ἐπλήρωνε, δὲν εἶχα λεπτὸ οὔτε γιὰ νὰ φάγω. Ἀνῆπαιζα καλὰ, θὰ μ' ἐχειροκροτοῦσαν καὶ τὰ χειροκροτήματα δὲν χορταίνουσι.

Ἐπαίζα ἐλεσινά, μού ἔρρηχταν ντομάταις—καὶ ἔτσι τοῦλάχιστον ἐξασφάλιζα τὸ φαγί μου.

Ἐκ κληρονομίας.

— Κύτταξε τί ὠραῖα μαλλιά ἔχει αὐτὴ ἡ κόρη.

— Τὸ ξέρω τὰ ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα της.

— Κ' ἐκεῖνος εἶχεν ἔτσι ὠραῖα μαλλιά...

— Ὅχι, ἀδελφε—ἦτο μ παρ μ πέρ ης!

Κταφύγιον.

Ἐπανελθὼν τις ἐκ περιηγήσεως εἰς Ἀφρικὴν ὀμιλεῖ εἰς φίλον πλὴν ἄλλων περὶ τῆς θερμότητος τοῦ κλίματος :

— Φαντάσου ποῦ μίαν ἡμέραν τὸ θερμόμετρον εἰδείχνε σαρανταπέντε βαθμοὺς εἰς τὴν σιάν.

— Καὶ οἱ ἀνθρώποι τί ἔκαναν τότε;

— Ἀναγκάσθησαν νὰ στέκουν 'ς τὸν ἥλιο.